

תאריך חתימת המסמך :

ת.צ. 21-12-

בקשה מס' 1

בבית המשפט המחווי

בירושלים

בעניין :

שרון פינקלשטיין ת.ז. 040406399

מרח' שדות 5 נס ציונה (טל: 050-5735533)

ע"י ב"כ עוה"ד אמיר ישראלי (מ.ר. 41243) ו/או שלומי כהן

משדרות משה גושן 59, קריית מוצקין

טל: 04-8555099, פקס: 04-8555110

דוא"ל: amirisraeli@walla.com

ה המבקש

- נגזר -

רשותי תעשיות מזון בע"מ, ח.פ. 511040800

רחוב תמר 1, עפולה, 1857485

ה המשיב

בקשה לאישור התביעה כנציג

מהות התביעה : כספית, החרתית, נזיקית, חוזית, עסקית עוشر ולא במשפט.

סעדים מבקשים : כספיים, החרתיים, צווי עשה.

סכום התביעה לכל חברי הקבוצה : מעל 3,000,000 ש"ח.

סכום התביעה האישי : 21.5 ש"ח.

פרטי בקשה אחרת לאישור את תובענה ייצוגיות אחר השאלות המהוות של עובדה או משפט

המתעוררות בה, כולו או חלקו, זהות או דומות לשאלות המתעוררות בבקשת האישור : אין.

סכום האגרה לתשלום : מחצית ראשונה בשיעור של 5,544 ש"ח בשלב פתיחת ההליך בהתאם לתקנה

7א(א)(1) לתקנות בתיה המשפט (אגרות) התשס"ז 2007.

שכר טרחה וgemäßול : בהתאם לפסק הדין של בית המשפט העליון בעא 345/03 ذנ ריברט ני יורשי המנוח

משה שמש ז"ל

הזמןנה לדין

הואיל ומר שרון פינקלשטיין הגיע נגידך בקשה לאישור תובענה ייצוגית, הינו מוזמן להגיש תשובה בבקשתו 90 ימים מיום שהומצאה לך הזמןנה זו.

תשומת ליבך אם לא תגשים תשובה לבקשה כתוב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט 2018 תהיה לתובעים הזכות לקבל פסק דין שלא בפנייך.

"הסדר של תובענה ייצוגית בא להגן על אינטראס היחיד שעלה שהוא מביא לכדיות בהגשת תביעה שהנזק האינדיו-ידואלי בה הוא קטן. בה בעת הוא מגדם את אינטראס הציבור באמצעות ההרואה החוקית שבגדודיו מצויה התובענה הייצוגית. בכך מושגים יעילות, חיסכון בהליכים, איחדות בפסקה ומונעה של ריבוי תביעות"

(כב' הנשיא ברק, ע"א 8430/99 אגוליסט נ' ערד השקעות, פ"ד נו(2) 247)

המבקש מתכבד בזאת להגיש בפניbihמ"ש הנכבד בקשה לאישור תובענה כייצוגית. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לאשר את התובענה כייצוגית, להכריע בה לטובת הקבוצה, ולפסק לטובת חברי הקבוצה את העדים המבוקשים במסגרתה.

- כתוב התביעה מצ"ב בנספח 1" לבקשת זו.

- תצהירו של המבקש מצ"ב בנספח 2" לבקשת זו.

המבקש מציע כי קבוצת התובעים אותה מתבקשbihמ"ש הנכבד לאשר למבקש ליטיג, תוגדר באופן הבא, בכפוף לאישורו שלbihמ"ש הנכבד: "לקוחות שרכשו מוצרים המיוצרים ו/או משוקרים בידי המשيبة שיוציאו במפעלו הממוקם בשטחי הרשות הפלסטינית (אוור תעשייה דיר שرف-שם) ובפרט מוצרי חלבה".

א. העובדות בבסיס בקשה אישור:

1. המשיבה הינה מהיצרנים המוביילים בישראל של מוצר טחינה, לרבות מוצר חלבת בטעמים. מוצריה של המשיבה מיוצרים מזה שנים רבות במפעלה, הממוקם באזורי תעשייה אלו ותגור (בקרבת עפולה). כך לשם הדוגמה, מופיעה כתובת היצרן במוצר "חלבה בטעם וניל", מס' י"ט 7290016246025 במשקל 200 גרם (10 יחידות):

3. מה שקל לדעת הוא שהמשיבה מעוניינת להסתיר מידע זה מלוקחותיה. כך, בМОתג Lookme המיעוד למזרע הערבי דווקא מופיעה המשיבה ביצרון, ומצוינת כתובתו של המפעל (אזור תעשייה דיר שרעף/שכם). לעומת זאת באריזות המזועדות למזרע הכללי מופיעה חבורה אחרת (אלבשוי) ביצרון, וכתוות המפעל מצוינה בראשי תיבות באופן שלא ניתן לזהותה על אזור גאוגרפי (אזור תעשייה ד.ש.). להלן תמונות המזועדות על :

המושר המוצע למגזר הערבי:

המודר המועד למגור הכספי:

- תМОנות אריזות מתוצרת המשיבה מצ"ב **בגנפח "3"** לבקשת זו.

4. למשה, על גבי המדףים נמכרים בו זמינות מוצרים המזוהים עם המשיבה המיוצרים במפעל באזור התעשייה אלון תבור (עפולה), ומוצרים הנמכרים באזור תעשייה באזור העיר שכם, בשטחי B שבשליטה אזרחית של הרשות הפלסטינית. לצרכו הישראלי אין ذך לדעת זאת.

5. יודגש, כי אין אלו טוענים כי קיים פסול בכך שייצרנים ישראלים יקים מפעלים בשטחי הרשות הפלסטינית, על כל המשטע מעמך. הוראות החוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), תשע"ו-2015 אף מסדרות הבאת מוצרים משטחי הרשות (האזור) לישראל. ברם, המינימום ההכרחי הוא לגלוגן לצורך מהי כתובתו של היצורן. בהקשר זה קובע סעיף 5 להוראות תקן ישראלי 1145 באופן הבא:

ק. שם הייצורן, תיבואן, שימוש ותאזריך.

5.1. השימוש יכול כולל צינוי גלווי של העירן ושל כתובתו. לאלוון, מקום לסמן את שמו רשיין היצורן לשם, נוסף על כתובתו, את סימן חסחר החתום שלו לעניין חומר שהוא מייצר, ובכלל סימן המסביר כולל אותיות ואינו מטהע לנגי מחות המוצר.

ואילו סעיף 2.8 לתקן מגדר "כתובות" באופן הבא:

2.8. כתובות כתובות מלאה (יישוב, רוחב ומספר בית אם יש) לאייתורו של הנמען. תא דואר בלבד אינוorch נחשב כתובת.

- הוראות תקן ישראלי 1145 מצ"ב **בגנפח "4"** לבקשת זו.

6. גם אלמלא הוראות תקן 1145, עסקין בהטעה בעניין מהותי, דבר הנלמד מהתנהלותה של המשיבה, שבחירה לסמן את כתובתו של המפעל באריזות מסוימות, ולהסתווות באחרות. בהקשר זה, קיים הבדל של ממש בין מפעל הממוקם בשטח המצו依 בשליטה אזרחית של הרשות הפלסטינית ובין מפעל הממוקם בשטחי ישראל, וזאת, מבלי לגרוע, לרבות לעניין (א) הפיקוח של משרד הבריאות על המתרחש במפעל. (ב) תנאי הייצור במפעל, זהות העובדים, השכר המשולם להם, והדין החל על העסקתם. (ג) נגישות המפעל מבחינה הרגשה על כשרות.

7. בנסיבות אלה מדובר במידע מהותי לצרכו, דבר הנלמד מהתנהלותה של המשיבה עצמה, אשר בהרחה להסתיר ולהסתוות את מקום ייצור המפעל, זאת ועוד: לא ברור מדוע באריזה אחת (המיועדת לשיווק במגזר הערבי) נכתב Ci המשיבה עצמה היא היצורן (בכתובת המפעל באזור תעשייה דיר-שרף שכם) ואילו באריזה אחרת (המיועדת לשיווק במגזר הכללי) נכתב כי היצורן הינו בכלל חברה עולמה בשם אלבшир.

8. כאמור, העניין המרכזי הוא שmanufactures הממוקמים בשטחי הרשות הפלסטינית אינם מופקחים בידי משרד הבריאות. למעשה, מי שմבקש לשוק מוצרים מהאזור בישראל נדרש לחותם על הצהרה כדלקמן:

העתק מדויק רישום משוק מהאזור מצ"ב בנספח "5" לבקשת זו.

9. משמעות ההצהרה היא כי המשוק מתחייב לכך שהמפעל י מלא אחר חיקת המזון והוראות משרד הבריאות, ואף נדרש ערבות בנסיבות כרובה לכך, אולם ברור לכל בר דעת כי בעדר יכולת אפקטיבית של נציגי משרד הבריאות לבקר במפעל ולבצע בדיקות, לרבות בדיקות פתע, הפיקוח האפקטיבי על פעילותו של המפעל הינו חלש.

10. ושוב נציין כי איןנו טוענים דבר כנגד מוצרי מהאזור. כל שאנו טוענים הוא כי אין להתריר מקרים בהם הייצור במתכוון מסווה את פרטיו הסימוני הרלוונטיים תוך חטיעית הציבור.

11. המבקש, מר שרון פינקלשטיין, רוכש מעט לעת מוצרי חלבת מתוצרת המשיבה.

12. בין השאר רכש המבקש לאחרונה חטיפי חלבת (באריזות 7 יחידות) בטעם וניל בתוספת פיסטוק (מק"ט 7290011378776) בסניף רשות רמי לוי בת ים (למייט זכרונו בעבר ס' של כ-10 פ'). עד לאחרונה, המבקש כלל לא ידע כי המוצר אותו רכש מיוצר במפעל הממוקם באזור שכם. לו ידע המבקש עובדה זו, הוא היה רוכש מוצרים חליפיים, וזאת מן הטעם שהמבקש מעוניין לרכוש מוצרים המיוצרים בשטח ישראל ואשר משרד הבריאות מפקח עליהם. יעיר, כי המשיבה עצמה משוקת מוצרים דומים המיוצרים במפעל הממוקם באלו גבור, וככל שהוא המבקש בוחר לרכוש ממוצרייה, הוא היה רוכש אותם.

ב. התנאים לאישור תובענה ביצוגית

13. חוק תובענות ייצוגיות נועד להסדיר באופן ממצאה את הדינים החלים על הגשת תביעות ייצוגיות בישראל. בין היתר, נועד החוק לקבוע כלליים אחידים לעניין הגשה וניהול של תובענות ייצוגיות, כאשר מטרתו המוצהרת של המחוקק היא לפעול לשם שיפור ההגנה על זכויות החוק בבסיסו אף נועדקדם באופן ספציפי ארבע מטרות המפורטות בו. סעיף 1 להוראות חוק תובענות ייצוגיות קובע באופן הבא:

"מטרתו של חוק זה לקבוע כלליים אחידים לעניין הגשה וניהול של תובענות ייצוגיות, לשם שיפור ההגנה על זכויות, ובכךקדם בפרט את אלה:

- (1) מימוש זכות הגישה בבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסייה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים;
- (2) אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו;
- (3) מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין;
- (4) ניהול יעיל, הוגן ומזה של תביעות."

14. חוק תובענות ייצוגיות אינו מתייר הגשת תובענה ייצוגית בכל עניין ועניין אלא רק בעניינים המנוים בתוספת השנייה לחוק, או בעניינים בהם נקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתנו להגיש תביעה ייצוגית. כאמור בסעיף 3(א) לחוק:

"לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית"

15. התוספת השנייה לחוק כוללת רשימה של עילות בהן ניתן להגשים תביעה ייצוגית. לעניינו, העילה הקבועה בסעיף 1 לתוספת היא הרלוונטיות:

"1. תביעה נגד עוסק, כהגדתו בחוק הגנת הרכנן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוחות, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו."

16. התנאים לאישור תביעה ייצוגית מנויים בסעיף 8(א) לחוק, הקובע כי:

. 8. (א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה "ייצוגית", אם נמצא שהתקיימו כל אלה:

- (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;
- (2) תובענה "ייצוגית" היא חרוץ היילה והווגנת להכרעה במקרים מסוימים של כל חברי הקבוצה ייוזג וינוהל בדרך הולמת;
- (3) קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כל חברי הקבוצה ייוזג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לעורר או לבקש לעורר על החלטה בעניין זה;
- (4) קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כל חברי הקבוצה ייוזג וינוהל בתום לב.

17. לחלו נראה כי תנאים אלה מתקיימים בעניינו. בתחילת, נעמוד על עילות התביעה העומדות לבקשתם ולבעלי הקבוצה, ועל הסעדים להם הם זכאים. לאחר מכן, נראה כי מתקיימים אף יתר התנאים לאישור התובענה כייצוגית.

ג. עילות התביעה

18. לחבריו הקבוצה בעניינו עומדות עילות תביעה רבות מכוח הדין. לחלו נפרטן. נזכיר עם זאת, כי אלו מצויים בשלב בקשה האישור, וכי די להראות "אפשרות סבירה" כי התובענה תוכרע לטובה חברי הקבוצה. כפי שנקבע בראע 2128/09 הפניקס חברה לביטוח בע"מ נ' רחמים עמוסי (15.6.2012, פורסם ב"גבו") (להלן: "פרשת עמוסי") בסעיפים 15-16 לפסק דין של כביה המשנה לנשיא ריבלין :

"אשר על כן,ברי כי תכלית החוק היא להוות בית המשפט לביצוע בחינה מקדמית של סיכון התובענה לשם הגנה מידית על זכויות הנתקבעים. לעניין זה, די לו לביית המשפט לעקב בדקדנות אחר לשון המשפט ולראות האם קיימת "אפשרות סבירה" להכרעה לטובת קבוצת החובעים; הא, והו לא. החמרת התנאים לאישור תובענה ייצוגית, ובירור רוב רוכבה של התביעה כבר בשלב אישור התובענה ייצוגית, חורגת מהאיון שקבע המחוקק, ועל כן היא אינה דואיה. נוסף על כן, דיון שמתבצע באופן זה אינו ייעיל, מכיוון שנוצרת כפלות בין הדיין בגורם התובענה לבין הדיין בבקשת האישור; חוסר הייעילות הטמון בנסיבות זו גדל מקום בו פונים הצדדים פערם לערכאת העורו..."

אופן הגדרת השאלה, ומהנה המשפטי המקיף שנתן לה בית המשפט המחויז, עלולים בהיקף על הנדרש בשלב אישור התובענה ייצוגית. כזכור, כל שנדרש בשלב זה הוא כי בית המשפט ימצא כי קיימת אפשרות סבירה לכך שהשאלות העובדיות והמשפטיות המשותפות יוכרעו לטובת קבוצת החובעים. לשם כך, אין צורך בהכרעה כי הפרשנות הנכונה של הפליטות היא בטענת המשיבים, אלא די בכך שקיימת אפשרות סבירה לכך שזוהי הפרשנות הנכונה."

ג.1. הטיעית הצרךן

19. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן קובע כך:

איפור הטיעיה ת"ט תשמ"א-1981 (תיקון מס' 18) תשל"ו-2005

2. (א) לא יעשה עסק דבר — במעשה או במחדר, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה — העולל להטעות לצרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטיעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:
- (1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות...
 - (4) השימוש שנייתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת שנייתן להפיק מהם והסיכוןם הכרוכים בהם;
 - (5) דרכי הטיפול בנכס;
 - (6) זהות הייצן, היבואן או נותן השירות;
 - (7) השם או הכינוי המסחרי של הנכס או השירות;
 - (8) מקום הייצור של הנכס;
 - (9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;
 - (10) החסות, העידוד או ההוראה שנייתנו לייצור הנכס או למכירתו או לממן השירות;
 - (11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למפרט או לדגמים.....
 - (14) חוות דעת מקצועית או תוכאות של בדיקה שנייתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוצאות השימוש בהם, והסיכוןם הכרוכים בהם;
 - (15) השימוש הקודם שנעשה בנכס או היותו חדש או משופץ;
 - (16) שירות אחזקה ותנאיו;
 - (17) תנאי אחריות לנכס או לשירות....

(ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטיעיה ולא ישמש בנכס כאמור לממן שירות.

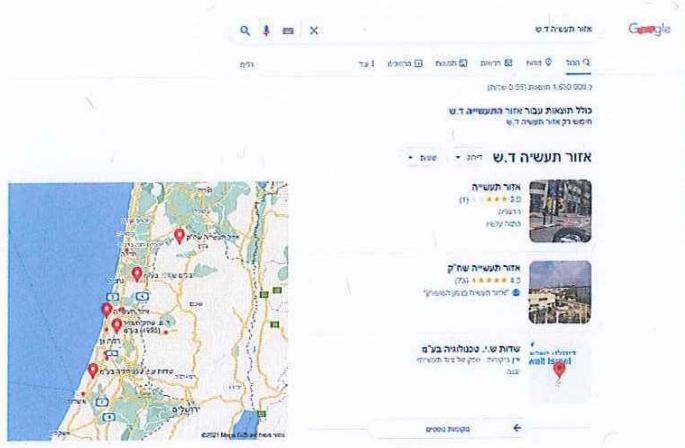
20. כפי שניתן להזות בנקל, מקום ייצור של הנכס הוא עניין מהותי בעסקה, כך גם זהות הייצן. הוראות סעיף 2 לחוקחולות על המשיבה, כאמור בסעיף 2(ב) לחוק, גם בכובעה ממשוק (ambilי לגרוע מהטעינה כי זה פクトו המשיבה הינה הייצן של המוצרים).

21. בעניינינו הטיעיה היא ברורה ודי בהציג תמונות הארץות כדי להמחישה:

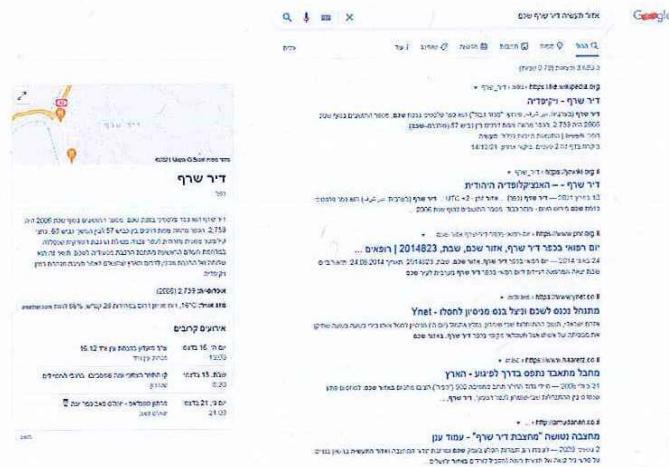
22. ציון מקום הייצור כאזרע תעשייה ד.ש. עולה כדי הטיעיה לעניין מקום הייצור של הנכס.

23. איש אינו יודע מהו אוצר תעשייה ד.ש. המונח אוצר תעשייה ד.ש כלל אינו מוכר. למעשה, גם בחיפוש פשוט במנוע החיפוש גוגל אחר אוצר תעשייה ד.ש לא מתקבלת כל תוצאה רלוונטית:

- **תדפס** ממנוע חיפוש גוגל מצ"ב **בגנפח "6"** לבקשתה זו.

24. לעומת זאת, חיפוי אחר אוצר תעשייה דיר-שרף שבס במנוע חיפוי גול, יוביל את הזכרן חיש קל למסקנה כי דיר שרף הינו כפר פלטיני הממוקם בנפתם. ככל הנראה, מידע זה ביקשה המשיבה להסתיר מהזכרן הישראלי:

תדפיס ממנווע חיפוש גוגל מצ"ב כנספה "ל" לבקשת זו.

25. נקל לראות כי החטעה בעניינו היא ברורה וחד משמעית. מעבר להיותה בעניין מהותי שלעצמם (מקום הייצור ו/או זהות הייצור) היא גם משליפה על עניינים מהותיים נוספים המנויים בסעיף 2(א) לחוק דוגמת: השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות, התעללת שניתן להפיק מהם והסיכון הכרוכים בהם", "דרכי הטיפול בנכס", "החוסה", העידוד או הוראה שניתנו לייצור הנכס או למכירתו או לממן השירות", "התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למפרט או לדגמ", וכיוצא ב.

26. המבקש, כמפורט לעיל, לא ידע כי מדובר במוצר המיוצר באזור שכם/דיר שרכ' ומשכך הוא הוטעה בעניין מהותי בעסקה. המבקש גם לא היה רוכש את המוצר אילולא הוטעה. משכך גם מתקיים קשר סיבתי בעניינו ואף נגרם לו נזק ממשוני ונזק שאינו ממשוני, שכן המבקשensus מאוד לגלות אודות החטיפה ונגרמה לו עוגמת נפש.

ג.2 הפרת חובות גילוי שנקבעו בדיון והפרת חובה חוקית

27. סעיף 2 להוראות צו הגנת הצרכן (סימון ואירוע של מוצריו מזון), התשנ"ט – 1998, קובע באופן הבא:

"סימון מוצר מזון"

- (2). (א) סימון מוצר מזון ארוז מראש יהיה כמפורט בתיקן ישראלי ת"י 1145 – סימון מזון ארוז מראש – מתומו השם"ב (נובמבר 1981) – כפי שתוקן בגולינונות תיקון מס' 1 מתומו השם"ב (יולי 1982). בגילון תיקון מס' 2 מאלול תשמ"ט (ספטמבר 1989), בגילון תיקון מס' 3 מאכ תשנ"ה (יולי 1995) ובגילון תיקון מס' 4 מתומו תשמ"ו (יוני 1996) (בזו – התקן), ואולם –
- (1) דרישות התקן מיוחד או קבוצתי תהינה מהייבوت כאמור בסעיף 1 לתיקן רק אם הן כלולותცו זה;
- (2) אם דרישות התקן על מוצר מזון מהייבوت שימוש בשם עבריה השונה משמו הלועזי, מותר על האמור בסעיף 3.8 לתיקן ובאישור מנהל שירות המזון במסדר הבריאות או מי שהוסמך על ידו, שם המוצר בעברית לא יהיה תרגום מילולי של שמו הלועזי;
- (3) לא יהולו הוראות סעיף 10 לתיקן, לענין סימון תזונתי".

28. הוראות תקן ישראלי 1145, שהינו תקן ישראלי رسمي, הינם מחייבות גם מכוח הוראות סעיף 9 לחוק התקנים הקובע כך:

"חובת שמירה על תקן رسمي"

9. (א) (1) לא ייצור אדם מצורך, שמיprt שלו נקבע כתיקן رسمي, ולא ימכרנו, ולא ייבאו ולא ייצאו, ולא ישתמש בו בכלל עבורה שהיא, ולא יבצע עבורה שהכללים הטכניים של ההליכה נקבעו כתיקן رسمي, אלא אם התאימו המצורך או תהליך העבודה לדרישות התקן الرسمي, או אם נקבעה הוראה אחרת באכזרה שבה הוכרו התקן כתיקן رسمي";

29. התנהלותה של פטאל עלולה כדי התעשיות המנוגדת לדין. סעיף 1 לחוק עשיית עשר ולא במשפט, תשל"ט 1979 מורה באופן הבא:

"חובת ההשבה"

1. (א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובות הנאה אחרה (להלן – הוצאה) שבאו לו מאדם אחר (להלן – המוצה), חייב להשיב למוצה את הוצאה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשולם לו את שווייה".

30. נוסף על האמור לעיל, המשיבה בהכרח נטלה את החובות למלא אחר הוראות תקן ישראלי 1145 בתנאי לקבלת היותר לשוק את המוצרים, המוצרים בשטח האזור (נספח "5" לעיל) ומשכך היא מושתקת מלטעון כי הוראות התקן אין חלות ממשום שהמוצר יוצר באזור שכם.

31. סעיף 5 להוראות תקן ישראלי 1145 (נספח "4" לעיל) קובע באופן הבא:

5. שם חיצון, חיוואן, חמשווק ווארוי

5.1. שימושו יכול כולל ציון גלי של שם החיצון ושל כתובתו. לחלוון, למשל, במקומות לשם את שמו וראשי חיצון לשם, נוסף על כתובתו, את סימן חמשווק הרשום שלו לעניין מוצר שהוא מייצר, וב└בך שסימן חמשווק כובלן או תיירות ואינו מטעה לגבי מהות המוצר.

ואילו סעיף 2.8 לתקן מגדר "כתובות" באופן הבא:

2.8. פתוגות

כתובות מלאה (יישוב, רחוב ומספר בית אם יש) לאיתורו של הנמען. תא זוואר בלבד איןנו נחשב כתובות.

32. המשיבה הפרה את הוראות תקן ישראלי 1145 ותחת ציון כתובות מלאה ציינה "אזר תעשייה ד.ש." באופן שאיןנו מאפשר זיהוי גאוגרפי של האזרור, איפילו בחיפוש במונע חיפוש גוגל.

ג.3 חוסר תום לב

33. מעבר לאמור לעיל, המשיבה פועלת בחוסר תום לב משוער. במקרה, חובות תום הלבחולות על פעולות משפטיות באשר חן. סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כלל) קובע באופן הבא:

"(א) במשא ומתן לקרה כריתתו של חוזה חייב אדם לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב.
(ב) צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום-לב חייב לצד השני פיצויים بعد המזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה, וההוראות סעיפים 10, 13 ו-14 לחוק החוזים
(תרומות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, יהולו בשינויים המתויבים."

סעיף 39 לחוק החוזים ממשיך וקובע כך:

"קיים בתום לב

39. בקיום של חייב הנובע מחייב יש לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחייב."

34. החובה לנוהג בתום לב תלה ביחס לפעולות משפטיות באשר חן. סעיף 61(ב) לחוק החוזים קובע כך:

"הוראות חוק זה יחולו, ככל שהדבר מתאים לעניין בשינויים המתויבים, גם על פעולות משפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל חייבים שאינם נובעים מחייב."

35. המשיבה פועלת בעניינו בחוסר תום לב משוער. אין כל דרך אחרת להסביר כיצד/arizot מוצר המייעדות למגזר הערבי מצויין כי המוצר מיוצר על ידי המשיבה עצמה, "ירושדי תעשיות מזון בע"מ, אזר תעשייה דיר-שרף סקס", ואילו על גבי אריזות המייעדות לשוק הכללי מצויין כי המוצר "מיוצר על ידי חברת אלבשיר, אזר תעשייה ד.ש".

ג.4 עשייה עשר ולא במשפט

36. סעיף 1 לחוק עשיית עשור ולא במשפט, תשל"ט 1979 מורה באופן הבא:

"חשיבות ההשבה"

1. (א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזוכה), חייב להסביר למזוכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה."

37. המשיבה התעשרה שלא כדין בין השאר ממカリ מוצרים שנמכרו ללא גילוי נאות שהפיקו למשיבה רוחה עודף (בהתנtáן אף עלות הייצור המופחתת במפעל הממוקם באזרור שכם).

ד. נזקו של המבך

38. בנסיבות בהן רוכש הצרכן מוצר טוב פחות مما שנתכוון לרכוש הוא זכאי לפיצוי בגין נזקו הממוני. הפיצוי יכול שייהי בגובה מחיר המוצר או בשיעור נמוך יותר (השבה חלקית). (ת.א. (ת"א) 2474/02 רותם תומר נ' מת"ב מערכות תקשורת בכבלים בע"מ (27.5.2004)). שיעור ההשבה החליקת נקבע בין היתר בהתאם על שיקולים שונים לרבות, חומרת המעשים, הפרע בין המוצר כפי שהוצע ובין המוצר כפי שנמכר וכיצ"ב. במקרים בהם נפסקה השבה בשיעור חלקי ראה למשל (תק (י-ס) 4952/07 הוז אביבה נ' אדמון גיל 12.5.2008, פורסם ב"גנוו"), (תק (י-ס) 4952/07 הוז אביבה נ' אדמון גיל 12.5.2008, פורסם ב"גנוו").

39. המבך מעיריך את גובה הנזק ב-25% שווי הרכישה. המבך מעיריך את נזקי הממוניים באופן שמרני בסך 1.5.

40. כמו כן, המבך סבור כי הוא זכאי לפיצוי בגין נזקי הבלתי ממוניים ובכלל זאת עקב הפגיעה באוטונומיה, והרגשות השליליים הנלוויים לכך.

41. המבך לא התכוון לצורך מוצר המיוצר בשטחי הרשות. בנסיבות אלו חוווה המבך עוגמת נשך.

42. בע"א 1338/97 תנובה נ' ראבי, פד נ(1) 682, נאמרו הדברים הבאים בידי כב' השופטת נאור:

הנזק הלא ממוני שהותבע טוענן לו מאופיין בתחום הגועל הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האוטציאטי המלווה חומר זה. לדעתו, נזק מסווג זה הוא לכארה נזק בר-פיצוי. הטעיה בדבר תחולת החלב במרקזה זה היא לכארה בגין פגיעה באוטונומיה של הפרט. אננו עוסקים ב מוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגופם ומה ימנעו. מי שרוצה לzeń צורך רק מזון כשר, ויסטבר לו כדיעד שהמזון שהוצע תוך הטעה איןנו כזה, יהוש החושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. אך יחווש גם מי צורך רק מזון אורגני, והתברר לו כדיעד שמזון שפורסם כמזון אורגני איןנו כזה. מי שמדובר לknות חלב דל שמן דוקא לא יסכים עם כך שימכוו לו תוך הטעה חלב שבו שייעור השומן גבוה, ולהפך. בכל המקרים הללו ובמקרים נוספים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גוף. לכל

צרוך וצורך העדפותה בוגר לモונוטו, העדפות המבטאות לעיתים את האידיאולוגיה שהוא מאמין בה כדרך לחיים נכונים או בראים. אכן, זה שאינו שומר כשרות יכול לומר לו מר לשומר הנסיבות: מה קרה אם אכלת מזון שאין לך כל נזק, לא זו השקפות של מי שմבקש לשומר על כשרות או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן.

כך קבעה כב' השופטת פרוקצייה (בפסקה 13 לפסק-דין):

"בעניינו מדובר בהוספת מרכיב לדבר מאכל תוך הפתור חוכת התקן הרשמי בלבד שהצרוך ידע את דבר קיומו של אותו מרכיב במזון שזכה ובמציאות דברים שכבה אותו מוסף מזון איןנו מזון לביראות. לשאלה באיזו מידת עוגמת נפש של צרכן במצב דברים זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים, אין תשובה חדידה אשר קורacha מעור אחד. אכן עשויים להיות מצבים קיצוניים שבהם הטעה לגבי מרכיביו של מוצר אכילאה, גם כשאין בהם נזק בריאותי, עשויה להיות בעלת חשיבות מיוחדת לצרכן מרכיבים שונים, למשל מבחינה ערבית, מבחינת השקפת עולמו או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכליות ספציפית. בן למשל הצגת מוצר אכילאה כשר אף שאיןו כשר, או הצגת מזון מזון אורגני אף שאיןו כזה, או הצגת מוצר כדיל-שומן בעודו שלמעשה הוא רב-שומן – אלה עשוויות במקרים מסוימים להוביל נזק לא ממוני שניתן לומר מידת ודראות כי הוא נגרם באורה طبيعي ובמהלכם הרגיל של הדברים

כחותאה ישירה מעולות הנתקבע. בסוג מקרים אלה מצויה בלב הצרכן העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל אפיין מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת עולם, בין העדפה הנובעת מערבי טבענות ובין העדפה הבנואה על תכלית לשלוט בהיקף הקלדיות הנוצרות מהמזון, וכיוצא באלה עניינים. פגיעה בהקשרים אלה בזכותו של הצרכן לבחור את המוצר הרואוי בעיניו היא פגיעה ממשית בתחום העדפותיו כפרט, ונזקו הכללי מפגיעתו זו אינו קשה להוכחה.

קיומה של העדפה מוגדרת וברורה של הצרכן לרוכש מוצר בעל איקויות מוגדרות עשיי לחת בידו
כלי לגייטי לתוכו את נזקו מהשוק על הפתור חוכתו שלא להטעתו לגבי תכונותיו של המוצר
הרכש. עילה מסווג זה עשויה במקרים מתאימים גם להציג תובנה "ցוגית אשר את בני קבוצת,
השותפים לתובנה, ניתן להגדיר בלבד קושי מיוחד. אולם המקה ש לפניו הוא שונה, והתשובה לו
קשה ומורכבת יותר."

43. כמו כן נגעה יכולת ההשווואה של המבחן לבחור מבין מוצרי דומים על סמך איקות המוצר, טיבו וטבעו.
כך נקבע בת"א 1169-07 לאה הראל נ' שטרואס מחלבות בע"מ ואח' (20.10.2010, פורסם ב"公报"):

"טענה זו, על שני חלקייה, אין ביכולתי לקבל. המבחן טעונה שהנזק שנגרם לה הוא העדר אפשרות להשות את מחירי המוצרים למחירים מוצרים אחרים, דבר שהיה אפשרי אם המשיכות היו מסמנות את אריזות המוצרים כנדרש על פי התקן. נזק כזה אמן אין נזק ממוני או רכושי, אך הוכר בפסקה בזוק שיש לפצות עליון. ומما שפסקה ההלכה בענין ראבי (ראו: עא 1338/97 תנובה מרכז שיתופי לשוק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' תופיק ראבי, נז (4) (2003))
אין עוד מניעה הלכתית להכיר בפגיעה שתיגרם לצרכן בגיןתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשות מחירים ולרכוש את המוצר שבו ייחפות על יסוד שיקולי מחיר, איקות ושאר שיקולים שהם רלוונטיים להחלטה צרכנית, נזק שהוא בר פיצוי בתובנה מעין זו שלפנינו (ראו למשל: בש"א
(ת"א) 1877/06 (תא 1036/06) שירת טל נ' מרכז רפואי רבין (קמפוס בילינסון) (טרם פורסם,

[פורסם ב深刻的] (31.5.10)). נזק כזה ניתן לראותו כנובע מן מהפרת החובה החוקה והן מהפרת איסור ההטעיה המיויחסת למשיכות ומשום לכך אין מנוס מלדוחות טעונה זו של המשיכות."

- .44. המבקש מעיריך את נזקי הבלתי ממוניים בסך של 20 ל"ש נוספים. נזקיו של המבקש מסתכמים על-כן בסך 21.5 ש"ח.

ה. הגדרת הקבוצה והסעדים המגיעים לחבריה

- .45. בהתאם לסעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות, הרי שבעקבות אישור התביעה כייצוגית על ביהם"ש הנכבד להגדיר את הקבוצה אשר בשם תנהל התובענה:

אישור בית המשפט תובענה ייצוגית, יגידר בהחלטתו את הקבוצה שבסמה תנהל התובענה;
לא יוכל בקבוצה אדם שעילת תביעתו נוצרה לאחר המועד שבו או שורה תובענה הייצוגית
כאמור.

- .46. בית המבקש הנכבד יתבקש להגדיר את הקבוצה באופן הבא:
"לקוחות שרכשו מוצרים המיוצרים ו/או משוקים בידי המשיבה שיוצרים במפעל הממוקם בשטחי הרשות הפלסטינית (אזור תעשייה דיר שרע-שכם) לרבות מוצרי חלבת, אלא שכטוביו של היিיזן פורטה כנדרש בהתאם להוראות הדין על גבי אריזת המוצר".

- .47. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו החרתי, ולפיו המשיבה פולח בניגוד לדין. כמו כן, מתבקש ביהם"ש הנכבד ליתן צווי עשה כדלקמן: להורות למשיבה לסמן כנדרש את מקום הייצור על גבי הארץ, ובמהלך החודשים הראשונים לציין זאת גם בקדמות הארץ במקומות בולט.

- .48. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על פיצוי חברי הקבוצה בגין נזקיהם. סעיף 2(7) לתקנות תובענות ייצוגיות, 2010, מורה כי על המבקש במסגרת בקשה לאישור תובענה ייצוגית ליתן פירוט בעניין הבא:

"הסכום או השווי המשוערים של תביעותיהם של כל הנמנים עם הקבוצה והופן שבו חשוב או הוערך סכום התביעה; ככל שסבירו המבקש כי לא ניתן לשער את הסכום או השווי המשוערים כאמור - יפרט הוא את הסיבה לכך;"

- .49. המבקש מעיריך באופן שמרני כי סכום בקשה האישור, הכול פיצוי בגין נזקים ממוניים ושאים ממוניים, וב בגין התעשרות המנוגדת לדין, עולה על 3,000,000 ל"ש ומשכך מצוי בגדרי סמכותו של ביהם"ש הנכבד.

ו. מתקיימות שאלות משותפות של עובדה ומשפט

.50. התנאי הראשוני לאישור התביעה הייצוגית הינו כי התביעה מעוררת שאלות משותפות – לכל חברי הקבוצה – של עובדה ומשפט.

.51. מן הרואוי להבהיר כי אין כל הכרח בדרישה לזיהות בכלל השאלות המשותפות, וכי בכך ששאלות מרכזיות הן משותפות לכל חברי הקבוצה. כך למשל נקבע ברא"א 8332/96 **שם נגד ריברט**, פ"ד נה(5) :

"אין לפרש את הדרישה לקיומן של שאלות של עובדה ומשפט המשותפות לקבוצה כדרישה לזיהות מלאה בכל השאלות הטעוגנות הכרעה לגבי כל קבוצת התובעים. דרישת זיהות מוחלטת בכלל השאלות הטעוגנות הכרעה, עובדתיתו כמשפטית, תסכל את תכלית התביעה הייצוגית ותהפרן את השימוש בה למשימה בלתי אפשרית. לפיכך, יש לאמצן גישה לפיה די בכך שהשאלות העיקריות, העומדות במקצת הדין, תהינה משותפות לחבריו הקבוצה, ואין נפקא מינא אם מתקיים שינוי בשאלת משנה זו או אחרת." (פסקה 15 לפסק **דיןנה של כבוד השופטת ט' שטרסברג-כהן**.)"

וראו בנוסף את שנקבע ברא"א 4556/94 **טצת נגד זילברשץ** פ"ד מט(5) 774, באופן הבא :

"אין כל צורך שככל השאלות המתעוררות ביחס לקבוצה תהינה משותפות. די בכך שההיסטוריה המשותף מהוווה מרכיב מהותי בהתרידנות. אם יש לאחד מהקבוצות עניין שהוא מיוחד לו - כגון נזק מיוחד - ניתן לבוררו בשלב האינדיוידואלי, אשר יבוא לאחר סיום השלב הקבוצתי. ולאחר שנקבעה בו שאלת האחריות של הנتابעים." (פסקה 12 לפסק דיןו של כבוד הנשייא א' ברק.)

.52. לעניינו, איש לא יכול כי התביעה מעוררת שאלות רבות משותפות לכל חברי הקבוצה. בין היתר מדובר בשאלות המשותפות הבאות :

(א) לחבריו הקבוצה עומדות עילות משפטיות זיהות כלפי המשיבה, וזאת בעילת הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן, הפרת חבות גינוי, חוסר תום לב, התעשרות שלא כדין וכיוצא ב').

(ב) לכל חברי הקבוצה נגרם נזק, ככל הנראה בשיעור זהה או דומה.

(ג) הנזונים בוגרים לכל חברי הקבוצה מצויים בידי המשיבה, ומכאן שאין כל קושי באיתור חברי הקבוצה ובפיזויים.

(ד) הכרעה בפסק דין לטובת הקבוצה תשרת את עניינים של כלל חבריה, אשר יזכה לפיצוי. כמו כן, ההכרעה תשרת היבט את תכילת החרטעה, ותמנע בעתיד עלולות צרכניות דומות.

.53. במסגרת התביעה דין נדונה התנהלות מצד המשיבה שהינה **התנהלות גורפת** הרלוונטיות לעשרות אלפי לקוחות. המסקנה המתחייבת היא כי קיימת קבוצה גדולה של מעוניינים אשר חולקים עם המבוקש את נסיבות המקרה. ל_kvוצה זו נגרם נזק ממשות. אין מניעה מלארש את התביעה הייצוגית.

.54. יובהר, כי ביחס לשאלות המשותפות הרי שיש להוכיח כי קיימת אפשרות סבירה כי הן יוכרו לטובת הקבוצה. בהקשר זה נקבע בפסקת **biham'** העlion כי הлик בקשת אישור הינו הליך סוף מוקדם. אין מקום להפכו להליך העיקרי, אין מקום לדון במסגרתו בכל קצה וקצה של טענה, לרבות טענות אשר הרלוונטיות שלתן היא קלושה אף ביחס להליך העיקרי.

ג. הטענה היא "הדרך היילה וההונת"

.55 התנאי השני לאישור הטענה כייצוגית הוא כי הטענה הייצוגית היא הדרך ההונת והיילה להכריע בסכסוך בנסיבות העניין. טענה ייצוגית הינה "הדרך היילה וההונת" להכרעה בסכסוך מקום בו היא מקיים את תכליותיה של הטענה הייצוגית.

.56 בחשך זה, מן חראוי לחזור ולציין המטרות שבסיסו חוק וובלנות ייצוגיות, המפורטות בו בסעיף ג, וכוללות בין השאר את המטרות של "אכיפת הדין והרעתה מפני הפרתו", "מיושן זכות הגישה בבית המשפט", "מתן סדר הכלם לנפגעים מהפרת הדין" וכן "ניהול עיל, הוגן ומזכה של תביעות". על מטרות אלו עמד אף בימ"ש העליון בע"א 10085/08 תנובה - מרכז שיטופי נ' עצמן המנות תופיק ראבי זיל (11.12.2011, פורסם ב"גבו") בפסקה 21 לפסק הדין:

"חשיבותה של הטענה הייצוגית עמד בית משפט זה לפני ואחרי הקיית חוק וובלנות ייצוגיות בשורה של פסקי דין בהם התייחס ליתרונותיה ככללי משפטים המאפשר מיושן זכות תביעה אישית באופן המקרים אשר בהם אין לייחיד כדאות או יכולת להגישה. כמו כן התייחס בית המשפט בפסקתו להערכתה של הטענה הייצוגית בקידום האינטרס הציבורי, בהיותה כל משפטים מסוים באכיפה יילה של החוק והמרთיע בעלי שליטה ושונות כגון צרכנים או משקיעים בניירות ערך. חשיבות נספת כוחם, תוך פגיעה בקבוצות לא מאגדות שונות כגון צרכנים או משקיעים בניירות ערך. הנודעת להליך הטענה הייצוגית עליה עמד בית המשפט, נוגעת לכך שיש בהליך זה כדי למונע ריבוי תביעות ולהפסיק במשאבים שיפוטיים וגם מבחינה זו תורם מוסד הטענה הייצוגית את תרומתה בהיבט הציבורי"

.57 לעניינו, יש באישור הטענה הייצוגית כדי להגשים את המטרות הניל בכללו.

.58 לעניין **אכיפת הדין והרעתה מפני הפרתו**, יש בהגשת תביעה ייצוגית זו כדי לתרום משמעותית להרעתה של המשיבה – ומעולם כדוגמתה – מלפגוע בctrine חמורה בגיןם בנסיבות דוגמאות המקורה נשוא טענה זו.

.59 לעניין **מיושן זכות הגישה לביהם**, טענה זו היא הכרחית על מנת למש את זכאותם לפיצוי של חברי הקבוצה כלפי המשיבה. סכום הטענה דן, העומד על עשרות שקלים, אין די בו על מנת לתמוך טובע בפטוח בהליך משפטי מורכב ומסובך נגד גופים עצמאתיים במיוחד כדוגמת המשיבה, וראו בחשך זה את הדברים שנאמרו ברא"א 4556/94 **צצת ואח' זילברשץ ואח'**, פ"ד מט (5) 774, בעמ' 784. אין זה סביר כי בנסיבות בהן עסוקין תוגשנה תביעות פרטניות כלפי המשיבה, משום שעלות ניהול הליך משפטי מורכב כבעניינו, עולה על התועלת האפשרית שיכל שותג ממנו.

.60 לעניין **מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין**, הרי שرك באמצעות טענה זו יזכה הקבוצה לקבל את הפיצוי המגיע להם, בין אם במשרין או בעקיפין. כאמור לעיל, אין זה סביר לצפות מתרבי הקבוצה לנוקוט בהליכים פרטניים בנסיבות מקורה זה.

.61 לעניין **ניהול עיל הוגן ומזכה של תביעות**, הרי שדרישות ההונת והיילה מתקיימות בעניינו. הטענה דן היא איננה הליך מורכב, והיא לא תדריש השקעת משאבים בלתי סבירים מביהם"ש הנכבד. נחפוץ הוא: מדובר בתביעה

פשיטה, והכרעה עקרונית בה לטובת המבקש תחייב תוצאה זהה ביחס לחבריו הקבוצה בכללותם. האלטרנטיבה, בדומה ניהול מאות הילכים אינדיוידואליים (וכאמור – אין זה סביר שיוגשו רבים כ אלה) אינה פרקטית, והיא תיצור עומס שיפוטי ממולוה בחשש לפטיות סותרות.

- .62. מסקנותם הבורורה של דברים היא כי התובענה הייצוגית דין הינה **הירך היעילה והחוגנת להכרעה** במחלוקת.

ג. התובענה מוגשת בתום לב

.63. שני תנאים נוספים המוניים בחוק הינם כי התובענה **תוגש בתום לב** וכי חברי הקבוצה יזכו בMSG-ההכרעה **לייצוג הולם**.
דרישות אלו מתקיימות בעניינו:

.64. לעניין דרישת תום-הלב, הרי שתביעה זו הוגשה בתום-לב בידי המבקש אשר נפגע ממעשה של המשיבה ומעוניין לזכות בפיוצו המגעים לו וכן לפעול על מנת להרטיע את המשיבה מפני מעשים דומים בעתיד. המבקש נכון להשקיע בניהול החקלאי את כל שידייש על מנת למצות את זכויותיהם של חברי הקבוצה כלפי המשיבה.

.65. מן ראוי לציין כי הפסיקה קבעה כללים מקלים לעניין דרישת תום הלב. כך למשל, נקבע בה.מ. 141/95 ראיון נ' **תגנובה** (פורסם בנו) כי דרישת תום הלב אינה מהיבת קיומו של שאיפות אלטרואיסטיות, וכי שאיפה להפיק רווחים מניהול של החקלאי ייצוגי אינה פסולה:

"דרישת תום הלב אין משמעותה דרישה לאלטרואיזם, ואם נמנע מן המומחים לדבר, כמו עורך הדיון, לטפל באופן רוחני בתביעות צרכניות- תמצא מטרת החוק, לעודד אכיפה אזרחית על-ידי הצרכנים – מסוכלת."

בבש"א 1440/98 **זילברשלג נ' אל-על** (פורסם בנו) נקבע כי אף רשותות מצד התובע אינה שוללת את תום ליבו:

"חוسر תום הלב צריך שיתבטא בנסיבות שהם על גבול אי החקירות ונראה שלא די בהתנגדות רשותות גרידא של התובע בכדי לשולל את תום ליבו".

.66. לעניין דרישת הייצוג החולם, המבקש ייוצג ע"י הח"מ שהינים בעלי ניסיון רב בתחום התובענות הייצוגיות, המבטיחים להעמיד לרשות הקבוצה ייצוג משפטי ככל שיידרש על מנת למש את זכויות החברים בקבוצה כלפי המשיבה.

ה. שכר טרחה וಗמול

.67. התקנות טובענות ייצוגיות, תש"ע 2010, מורות כי יש לפרט במסגרת בקשה לאישור טובענה ייצוגית גם את דרך חישוב הגמול לתובע המיציג ושכר הטרחה לבא כוחו. סעיף 23(ב) לחוק טובענות ייצוגיות – המתייחס לשכר טרחת עורך הדין – קובע באופן הבא:

"בקביעת שיעור שכר הטרחה של בא כוח מייצג לפי סעיף קטן (א), יתחשב בית המשפט, בין

השאר, בשיקולים אלה:

- (1) התועלת שהביבאה התובענה הייצוגית לחבריו הקבוצה;
- (2) מורכבות ההליך, הטרחה שטרח בא הכוח המיציג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, וכן ההוצאות שהוציאו לשם כך;
- (3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית;
- (4) האופן שבו ניהל בא הכוח המיציג את ההליך;
- (5) הפער שבין הטעדים הנתבעים בבקשת אישור לבין הטעדים שפק בית המשפט בתובענה הייצוגית.

ואילו סעיף 22(ב) לחוק תובענות ייצוגיות – המתייחס לגמול לתובע המיציג – קובע באופן הבא:

"בקביעת שיעור הגמול יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:

- (1) הטרחה שטרח התובע המיציג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, בפרט אם הסעד המבוקש בתובענה הוא סعد הצהרתי;
- (2) התועלת שהביבאה התובענה הייצוגית לחבריו הקבוצה;
- (3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית."

.68. אנו מציעים, כי שכר הטרחה והגמול יקבעו באחויזים מגובה ההטבה לחבריו הקבוצה, וכן אנו מציעים כי בקרה על גובה הסכוםים יתחשב ביחס שיש הנכבד אף בעניינים הבאים:

i. מידת חשיבות הציבורית הרבה של התביעה.

ii. גובה הפיזי שיינטו בסופו של יום לחבריו הקבוצה ו/או השווי הכלכלי של הפסקת הגבייה בידי המשיבה ו/או ביטול חשבונות שהוציאו אך טרם נגבו.

iii. העובודה היסודית שהושקעה בהגשת התובענה ובכתיבתה.

.69. בשלב זה, ומקום בו גודל הקבוצה וגובה הסכוםים שנגבו לחבריה, אינם ידוע, הרי שאין מקום לנקוב בנתונים מספריים ביחס לשיעור שכר הטרחה והגמול.

ט. סוף דבר

" מוסד התובענה הייצוגית הוא בעל חשיבות רבה במקומות הapur המבונה שבין התמرين הפרטי לעשיית שימושה במערכות אכיפה החוק האזרחי לבין התמرين החברתי הכלל לשיטת שימוש שזכה. הוא מאפשר התפתחותן של תביעות שאף כי קיים אינטראס חברתי בbijroun, אפשר שלא היו באות לאויר העולם בהיעדרו... "

(כב) השופט פוגלמן, רעא 08/2598 בנק יחב ני ליאור שפירא ואחרים (נבו, 23.11.2010))

70. מהאמור לעיל עולה, כי מתקיימים כלל התנאים הנדרשים לצורך אישורה של התובענה כייצוגית וכי תובענה זו מגשימה את תכליותו של החוק. מכל האמור לעיל מתבקש ביחס הנכבד לעשות שימוש בסמכותו ולהורות כדלקמן:

- א. לאשר את ניהול התובענה כתובענה כייצוגית, לדון בה ולהכריע בה לטובת המבוקש.
- ב. להורות על הדרכים להוכחת נזקם של יחידי הקבוצה.
- ג. לפ██וק לטובת חברי הקבוצה פיזוי אישי או פיזוי לטובת הציבור.
- ד. להורות על מתן צווי עשה וצווים הצהרתיים כמפורט לעיל.
- ה. לפ██וק פיזוי מיוחד למבקש בגין הטרחה, והסיכון אותם נטל על עצמו למען חברי הקבוצה.
- ו. להורות על תשלום שכר טרחה לעורכי הדין המייצגים בהתאם לשיקולים שפורטו לעיל.

ב"כ המבוקש
עמיראל גולדשטיין אלון
גנץ

תוכן עניינים

עמ'	שם הנصف	מס'
21	כתב התביעה	1
36	תצהירו של המבקש	2
42	תמונות אריזות מתוצרת המשיבה	3
50	הוראות תקן ישראלי 1145	4
83	העתק מדריך רישום מוצר מהאזור	5
98	תדפיס ממנווע חיפוש גוגל	6
101	תדפיס ממנווע חיפוש גוגל	7

נספח 1

כתב התביעה

עמ' 21

חלק ראשון

תאריך חתימת המסמך : 20/12/21

ת.צ. 21-12-

בקשה מס' 1

בבית המשפט המחויזי

בירושלים

בעניין :

שרון פינקלשטיין ת.ז. 040406399

מרח' שדות 5 נס ציונה

טל : 050-5735533, דוא"ל : sharonflaw@walla.co.il

ע"י ב"כ עוזה"ד אמיר ישראלי (מ.ר. 41243) ו/או שלומי כהן

משדרות משה גושן 59, קריית מוצקין

טל : 04-8555099, פקס : 04-8555110

דוא"ל : amirisraeli@walla.com

התובע

- נגזר -

רשותי תעשיות מזון בע"מ, ח.פ. 511040800

רחוב תמר 1, עפולה, 1857485

הנתבעת**כתב תביעה**mphoot ha-tavua : כספית, הצהרתית, נזקית, חוזית, עסקית עושר ולא בבית המשפט.סעדים מבקשים : כספיים, הצהרתיים, צווי עשה.סכום התביעה לכל חברי הקבוצה : מעל 3,000,000 ₪.סכום התביעה האישי : 21.5 ₪.פרט בקשה אחרת לאישור את תובענה ייצוגיות אחרת אשר השאלות המהוויות של עובדה או משפט המתעוררות בה, כולן או חלקן, זהות או דומות לשאלות המתעוררות בבקשת האישור : אין.סכום האגרה לתשלום : מחצית ראשונה בשיעור של 5,544 ₪ בשלב פתיחת ההליך בהתאם לתקנה 7א(א)(1) לתקנות בתיהם המשפט (אגרות) התשס"ז 2007.שכר טרחה וgemäßול : בהתאם לפסק הדין של בית המשפט העליון בעא 345/03 דין ריבקרט ני יורשי המנוח משה שמש ז"ל

הזמנה לדין

הואיל ומר שרון פינקלשטיין הגיע נגדך בקשה לאישור תובענה ייצוגית, הימך מוזמן להגיש תשובה
לבקשתה בתוקף 90 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

תשומת ליבך אם לא תגשים תשובה לבקשתו כתוב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי,
התשע"ט 2018 תהיה לתובעים הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

חלק שני – תמצית הטענות :

תיאור תמציתי של בעלי הדין

- .1. הנتابעת הינה מהיצנים המוביילים בישראל של מוצרי טחינה, לרבות מוצרי חלבה בטעמים.
- .2. התובע הינו צרכן, הוגה לרכוש מעט לעת מוצרי חלבה לרבות מתוצרת הנتابעת.

ה涑ץ המבוקש (באופן תמציתי)

- .3. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו החרטוי, ולפיו הנتابעת פולח בניגוד לדין. כמו כן, מתבקש ביהםיש הנכבד ליתן צווי עשה כדלקמן: להורות לנتابעת לסמן כנדרש את מקום הייזור על גבי הארץ, ובמהלך החודשים הראשונים לצין זאת גם בקדמת הארץ במקומם בולט.
- .4. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על פיצוי חברי הקבוצה בגין נזקיהם בסכום המוערך לפחותות 3 מיליון ש"ח.

העובדות הנחות לביסוסה של עילית תביעה ומתי נולדה

- .5. מוצריה של הנتابעת מיזרים מזה רבות במפעלה, הממוקם באזורי תעשייה אלון תבור (בקרבת עפולה). לאחרונה, כך מסתבר, החלה הנتابעת לייצר חלק ממוצריה במפעל הממוקם ככל הנראה בשטחי הרשות הפלסטינית (שטחי B) באזורי שכט'/הכפר הפלסטיני דיר שרעף.
- .6. הנتابעת מעוניינת להסתיר מידע זה מלקרחותיה. ככלומר מחלק מלקרחותיה. כך, במוגג Lookme המיועד למוגזר הערבי דזוקא מופיעה הנتابעת כישראל, ומצוינת כתובתו של המפעל (אזור תעשייה דיר שרעף/שכט'). לעומת זאת ואירועים המיעודות למוגר הכללי מופיעה החברה אחרת (אלבשיר) כישראל, וכותבת המפעל מצוינה בראשי תיבות באופן שלא ניתן לזהותה על אזור גאוגרפי (אזור תעשייה ד.ש.).
- .7. קיים הבדל של ממש בין מפעל הממוקם בשטח המצוין בשליטה אזרחית של הרשות הפלסטינית ובין מפעל הממוקם בשטחי ישראל, זאת, מבלי לגרוע, לרבות לעניין (א) הפיקוח של משרד הבריאות על המתרחש במפעל. (ב) תנאי הייזור במפעל, זהות העובדים, השכר המשולם להם, והדין החל על העסקתם. (ג) נגישות המפעל מבחינה ההשגחה על כשרות.
- .8. בנסיבות אלה מדובר במידע מהותי לצרכן, דבר הנלמד מהנתנהלווה של הנتابעת עצמה, אשר בהירה להסתיר ולהסוט את מקום ייצור המפעל, זאת ועוד: לא ברור מדוע בארץ אחת (המיועדת לשיווק במוגזר הערבי) נכתב כי הנتابעת עצמה היא היכרן (בכתובת המפעל באזורי תעשייה דיר-שרף שכט') ואילו בארץ אחרת (המיועדת לשיווק במוגר הכללי) נכתב כי היכרן הינו בכלל חברה עולמה בשם אלבשיר.

העובדות המקנות סמכות לבית המשפט הנכבד

- .9. מדובר בתביעה בסך כולל המוערך במעל 3 מיליון ש' ומשכך קיימת לבית המשפט סמכות עניינית לדון בתובענה.

חלק שני – שלישי – פירוט בטענות:

10. מוצרייה של הנتابעת מיוצרים מזה שנים רבות במפעלה, הממוקם באזור תעשייה אלון תבור (בקרבת עפולה). כך לשם הדגמה, מופיעה כתובות היצרן במוצר "חלבה בטעם וניל", מק"ט 7290016246025 במשקל 200 גרם (10 יחידות):

11. לאחרונה, כך מסתבר, החלה הנتابעת לייצר חלק ממוצרייה במפעל הממוקם ככל הנראה בשטחי הרשות הפלסטינית (שטחי B) באזור שכם/ הכפר הפלסטיני דיר שرف. קשה לדעת.

12. מה שkel לדעת הוא שהנتابעת מעוניינת להסתיר מידע זה מלוקוחותיה. כך, במודעה Lookme המיועדת למגזר הערבי דווקא מופיעה הנتابעת כיצרן, ומצוינת כתובתו של המפעל (אזור תעשייה דיר שרפ/শচম). לעומת זאת באריזות המיעודות למגזר הכללי מופיעה חברה אחרת (אלבשיר) כיצרן, וכתובות המפעל מצוינות בראשי תיבות באופן שלא ניתן להוותה על אזור גאוגרפי (אזור תעשייה ד.ש.). להלן תמונות המעידות על כך:

המוצר המיועד למגזר הערבי:

המוצר המיועד למגזר הכללי:

- תМОונות אריזות מתוצרת הנtabעת מצ"ב בנספח "ג" לבקשת האישור.

13. למעשה, על גבי המזפים נמכרים בו זמניות מוצריים המזוהים עם התרבות המיווצרת בפועל באזור התעשייה אלון תבור (עפולה), ומוצריים הנמכרים באזור תעשייה באוזור העיר שלם, בשטח B שבשליטה אזרחית של הרשות הפלסטינית. לצרכן הישראלי אין דוד לדעת זאת.

14. יודגש, כי אין אנו טוענים כי קיים פסול בכך שישראלים יקימו מפעלים בשטחי הרשות הפלסטינית, על כל המשתמע מכך. הוראות החוק הגנה על בריאות הציבור (מוזן), תשע"ו-2015 אף מסדריות הבאת מושרים משטחי הרשות (האזור) לישראל. ברם, המינימום החסורי הוא לגלות לצרין מחי כתובתו של היצרן. בקשר זה כובע סעיף 5 להוראות תקן ישראלי 1145 באפ"ו הבא:

5. שם היוצרים, תיבואן, חמשויש ותאזרז

5.1. הסימן יכול צוין גלווי של שם החירון ושל כתובותנו. לחופיוין, במקומות לסמן את שמו רשייא היכרנו לשם, גוסף על כתובותנו, את סימן החמץ והרשום של לעניינו חמוץ שחוא מייצר, ובלבך שישנו המשך כולל אותיות ואינו מועד לבב החותם הנמוצר.

ואילו סעיף 8.2 לתקן מגדר "כתבות" באופן הבא:

הנתקן .2.8

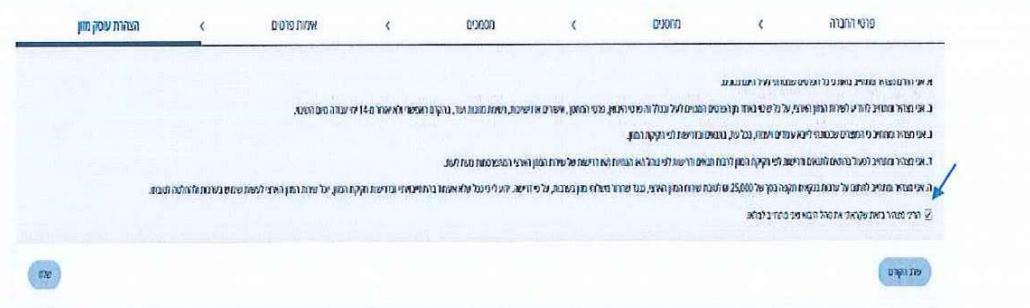
כתובות מלאה (יישוב, רחוב ומספר בית אם יש) לאותרו של הנמען. תא זו או בלבו אינו נחשב כתגובה.

- הוראות תקן ישראלי 1145 מצ"ב כנספה "4" לבקשת האישור.

15. גם אלמלא הוראות תקן 1145, עסקין בהטעה בעניין מהותי, דבר הנלמד מהתנהלותה של הנتابע, שבחרה לסתמן את כתובתו של המפעל באריזות מסויימות, ולהסווותן באחרות. בהקשר זה, קיים הבדל של ממש בין מפעל הממוקם בשטח המצו依 בשליטה אזרחית של הרשות הפלסטינית ובין מפעל הממוקם בשטחי ישראל, זאת, מבלי לגרוע, לרבות לעניין (א) **הפיקוח של משרד הבריאות על המתרחש במפעול**. (ב) תנאי הייצור במפעול, זהות העובדים, השכר המשולם להם, והזיו החיל על העוסקים. (ג) נגישות המפעל מבחינה התשוגחה על כשרות.

16. בסיבות אלה מדובר במידע מהותי לצרכן, דבר הנלמד מהנתבעת עצמה, אשר בחרה להסתיר ולהסווות את מיקום ייצור המפעל, זאת ועוד: לא ברור מזועם באירוע אחת (המיועדת לשיווק במגזר הערבי) נכתב כי הנתבעת עצמה היא היצרן (בכトבות המפעל באוצר תעשייה דיר-שרף שכם) ואילו באירוע אחרת (המיועדת לשיווק במגזר סטטלי) נכתב כי היצרן הינו בכלל חרכמה עולמית בשם אלרשיב

17. כאמור, העניין המרכזי הוא שמבצעים מקומיים בשטחי הרשות הפלסטינית אינם מופקחים בידי משרד הבריאות, מי שבבקש לשוקק מוצריים מהאזור בישראל נדרש לחזור על הצהרה קודמתו :

- העתק מדריך רישום מוצר מהאזור מצ"ב בגופת "5" לבקשת אישור.

18. משמעותה הבהירה היא כי המשוק מתחייב לכך שהמפעל י מלא אחר חיקיקת המזון והוראות משרד הבריאות, ואנו נדרשת ערבות בנסיבות מיוחדת כעובה לכך, אולם ברור לכל בר דעת כי בהעדך יכולת אפקטיבית של נציגי משרד הבריאות לבקר במפעל ולבצע בדיקות, לרבות בדיקות פתע, הפיקוח האפקטיבי על פעילותו של המפעל הינו חלש.

19. ושוב נציין כי איןנו טוענים דבר נגד יבוא מוצרים מהאזור. כל שאנו טוענים הוא כי אין להתריר מקרים בהם הייצר במתכוון מסווה את פרטיו הסימוני הרגולונטיים תוך חטיעית הציבור.

20. התובע, מר שרון פינקלשטיין, רוכש מעת לעת מוצרים חלבה מתוצרת הנتابעת.

21. בין השאר רכש התובע לאחרונה חטיפי חלבה (באירוע 7 ייחידות) בטעם וניל בתוספת פיסטוק (מק"ט 7290011378776) בסניף רשות רמי לוי בת ים (למייטב זכרונו בעבור סך של כ-10 ל"ח). עד לאחרונה, התובע כלל לא ידע כי מוצר אותו רכש מיוצר במפעל הממוקם באזורי שכם. לו ידע התובע עובדה זו, הוא היה רוכש מוצרים חליפיים, וזאת מטעם שהtolower מעוניין לרכוש מוצרים המיוצרים בשיטה ישראלי ואשר משרד הבריאות מפקח עליהם. יווער, כי הנتابעת עצמה משוקת מוצרים דומים המיוצרים במפעל הממוקם באלוון תברר, וככל שהוא התובע בוחר לרכוש ממוצרייה, הוא היה רוכש אותם.

עלות התביעה

הטעייה הרכנן

22. סעיף 2 לחוק הגנת הרכנן קובע כך:

איסור הטעיה ת"ט תשמ"א-1981 (תיקון מס' 18) מוש"ז-2005

2. (א) לא יעשה עסק דבר – בנסיבות או בנסיבות מיוחד – הצלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); וכי גורוע מכללית האמור יראה עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

(1) הטיב, המהות, הנסיבות והסוג של נכס או שירות...

(4) השימוש שנייתן לשרות בכיס או בשירות, התועלות שניתן להפיק מהם והטיסכוניות הרכוכיס בהם;

(5) דרכי הטיפול בכיס;

(6) זהות הייצרן, היבואן או נווטן השירות;

(7) השם או הכנינו המסתורי של הנכס או השירות;

(8) מקום הייצור של הנכס;

(9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;

(10) החסות, העידוד או החרשה שניתנו לייצר הנכס או למכירתו או למתן השירות;

(11) התאמתו של הנכס או השירות לתיקן, למפרט או לדגם.....

(14) חוות דעת מקצועית או תוצאות של בדיקה שניתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, מוצאות השימוש בהם, והטיסכוניות הרכוכיס בהם;

(15) השימוש הקודם שנעשה בנכס או היותו חדש או משופץ;

(16) שירות אחזקקה ותנאיו;

(17) תנאי אחריות לנכס או לשירות...

(ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישמש בנכש כאמור למתן שירות.

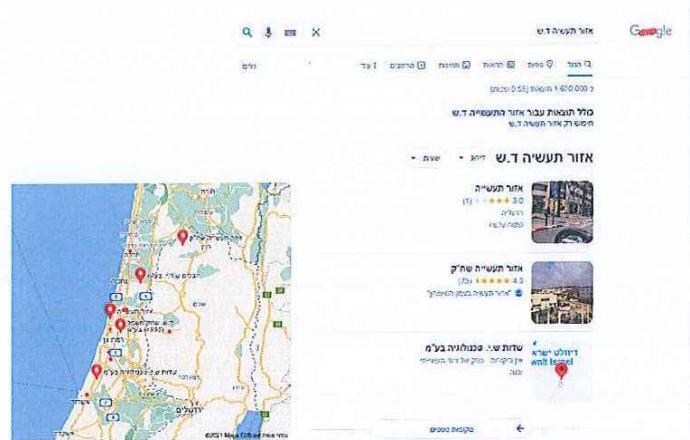
23. כפי שניתן להזות בנקל, מקום יכול של הנכס הוא עניין מהותי בעסקה, כך גם זהות היצרן. הוראות סעיף 2 לחוק חלות על הנتابעת, כאמור בסעיף 2(ב) לחוק, גם בכובעה כמשוק (ambililerlagrou מהטעינה כי זה פקטו הנتابעת הינה היצרן של המוצרים).

24. עניינו הטעיה היא ברורה ודי בהציגת תכונות האריוזות כדי להמחישה :

25. ציון מקום הייצור באזורי תעשייה ד.ש עליה כדי הטעיה לעניין מקום הייצור של הנכס.

26. איש אינו יודע מהו אזור תעשייה ד.ש. המונח אזור תעשייה ד.ש כלל איינו מוכר. למעשה, גם בחיפוש פשוט במנוע החיפוש גוגל אחר אזור תעשייה ד.ש לא מתקבלת כל תוצאה רלוונטית :

- תדפיס מינוע חיפוש גוגל מצ"ב בנפח 6 לבקשת האישור.

27. לעומת זאת, חיפוש אחר אזור תעשייה דיר-שרף שבים במינוע חיפוש גוגל, יוביל את הלקוח חיש קל למסקנה כי דיר-שרף הינו כפר פלסטיני הממוקם בנפת שכם. ככל הנראה, מידע זה ביקשה הנتابעת להסתיר מהלקוח הישראלי :

- תדפס ממנוע חיפוש גוגל מצ"ב בנספח "ל" לבקשת האישור.

28. נקל לראות כי הטעיה בעניינו היא ברורה וחד משמעית. מעבר להיותה בעניין מהותי בלבד (מקום הייצור ואו זהות הייצור) היא גם משליכה על עניינים מהותיים נוספים המוניים בסעיף 2(א) לחוק דוגמת: השימוש שניית לעשות בנכס או בשירות, החולעת שניית להפיק מהם והסיכון הכרוכים בהם", "דרכי הטיפול בנכס", "החותם, העיזור או הרשאה שנייתנו לייצר הנכס או למכירתו או לממן השירות", "התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למפרט או לדגם", וכיוצא"ב.

29. התובע, כמפורט לעיל, לא ידע כי מדובר במוצר המצויר באזור שכם/דvir שرف ומשכך הוא הוטעה בעניין מהותי בעסקה. התובע גם לא היה רוכש את המוצר אילולא הוטעה. משכך גם מתקיים קשר סיבתי בעניינו ואף נגרם לו נזק ממשוני ונזק שאינו ממשוני, שכן התובעensus מאוד לגלוות אוזות הטעיה ונגרמה לו עוגמת נש.

הפרת חובות גילוי שנקבעו בדיון והפרת חובה חוקית

30. סעיף 2 להוראות צו הגנת הלקוח (סימון ואריזה של מוצר מזון), התשנ"ט – 1998, קובע באופן הבא:

"סימון מוצר מזון"

- (2). (א) סימון מוצר מזון מרושם בראש המוצר בהתאם לתקן ישראלי ת"י 1145 – סימון מזון ארוז מרושם – מتمemo תשם"ב (נובמבר 1981) – כפי שתוקן בגלילו תיקון מס' 1 מתמו תשמ"ב (יולי 1982), בגלילו תיקון מס' 2 מלאול תשמ"ט (ספטמבר 1989), בגלילו תיקון מס' 3 מאוב תשנ"ה (יולי 1995) ובגלילו תיקון מס' 4 מתמו תשמ"ו (יוני 1996) (בצ"ה – התקן), ואולם –
 - (1) דרישות התקן מייחד או קובוצית תהינה מחייבות כאמור בסעיף 1 לתקן רק אם הן כלולות בצו זה;
 - (2) אם דרישות התקן החל על מוצר מזון מסוים מהייבוא שימוש בשם עברי השונה משמו הלועזי, מותר על אף האמור בסעיף 3.8 לתקן ובאישור הנהל שירות המזון משרד הבריאות או מי שהוסמך על ידו, שם המוצר בעברית לא יהיה תרגום מילולי של שמו הלועזי;
 - (3) לא יהולו הוראות סעיף 10 לתקן, לעניין סימון חזוני.

31. הוראות התקן ישראלי 1145, שהיו תקן ישראלי רשמי, הין מחייבות גם מכוח הוראות סעיף 9 לחוק התקנים הקובע כך:

"חובת שמירה על תקן רשמי"

9. (א) (1) לא ייצור אדם מצרך, שמייפרט שלו נקבע כתקן رسمي, ולא ימכרנוו, ולא ייבאו ולא ייצאו, ולא ישתמש בו בכלל עבودה שהיא, ולא יבצע עבודה שהכללים הטכניים של תהליכי נקבעו כתקן رسمي, אלא אם התיימו המוצר או תהליך העבודה לדרישות התקן הרשמי, או אם נקבעה הוראה אחרת באכזרה שבה הוכרו התקן כתקן رسمي;"

32. התנהלותה של הנتابעת עולה כדי התערות המנוגדת לדין. סעיף 1 לחוק עשיית עשר ולא במשפט, תשל"ט 1979 מורה באופן הבא :

"חובת ההשבה"

1. (א) מי מקבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה".

33. נוסף על האמור לעיל, הנتابעת בהכרח נטלה את עצמה את החובות למלא אחר הוראות תקן ישראלי 1145 בתנאי קבלת היית לשוק את המוצרים, המיוצרים בשיטת האзор (נספח "5" לעיל) וمشך היא מושתקת מלטען כי הוראות התקן אין חלות ממשום שה מוצר יוצר באзорם שלהם.

34. סעיף 5 להוראות תקן ישראלי 1145 (נספח "4" לעיל) קובע באופן הבא :

5. שפט חיצון, חיבורן, המשווק וחאורו

5.1. חסימון יכול ציון גלו של שם החיצון ושל כתובתו. לחופין, במקרים לסמן את שמו רשאי חיצון לשם, נוסף על כתובתו, את סימן המסחר הורשות שלו לעניין המוצר שהוא מייצר, וב└גד שישמו מסחר ככלל אותיות ואינו מטעה לנבי מחות המוצר.

ואילו סעיף 2.8 לתקן מגדרי "כתובת" באופן הבא :

2.8 כתובת

כתובת מלאה (יישוב, רחוב ומספר בית אם יש) לאיינורו של הנמען. תא דואר בלבד אינו נחשב כתובת.

35. הנتابעת הפרה את הוראות תקן ישראלי 1145 ותחת ציון כתובת מלאה ציינה "אזור תעשייה ד.ש." באופן שאין מאפשר זיהוי גאוגרפי של האזור, אפילו בחיפוש במונע חיפוש גוגל.

חומר תומם לב

36. מעבר לאמור לעיל, הנتابעת פועלת בחוסר תום לב משועע. במקרה, חובות תום הלבחולות על פעולות משפטיות באשר חז. סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי) קובע באופן הבא :

- (א) במשא ומתן לקרה כויתתו של חוזה חייב אדם להווג בדרך מקובלת ובतום לב.
- (ב) צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום לב חייב לצד השני פיזויים עד הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה, והוראות סעיפים 10, 13 ו-14 לחוק החוזים (טרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, יחולו בשינויים המחויבים".

סעיף 39 לחוק החזים ממשיך וקובע כך:

"קיום בתום לב"

39. בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחוזה".

37. החובה לנוהג בתום לב חלה ביחס לפעולות משפטיות באשר להן. סעיף 61(ב) לחוק החזים קובע כך:

"הוראות חוק זה יחולו, ככל שהוא מתאים לעניין בשינויים המחייבים, גם על פעולות המשפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל חיבורים שאינם נובעים מחוזה".

38. הנتابעת פועלת בעניינו בחוסר תום לב משוער. אין כל דרך אחרת להסביר כיצד באריזות מוצר המיעודות למוגר הערבי מצויין כי המוצר מיוצר על ידי הנتابעת עצמה, "ירושדי תעשיות מזון בע"מ, אзор תעשייה דיר-שרף שכם", ואילו על גבי אריזות המיעודות לשוק הכללי מצויין כי המוצר "מיוצר על ידי חברת אלבשיר, אзор תעשייה ד.ש".

עשיות עושר ולא במשפט

39. סעיף 1 לחוק עשיות עושר ולא במשפט, תשל"ט 1979 מורה באופן הבא:

"חובת ההשבה"

1. (א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הוצאה) שכאו לו מאדם אחר (להלן - המוצה), חייב להשב לוצאה את הוצאה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה".

40. הנتابעת התusahaan שלא כדין בין השאר מכירות מוצרים שנמכרו ללא גילוי נאות שהפיקו לנتابעת רוח וודף (בהתintern אף עלות הייצור המופחתת במפעל הממוקם באזר שכם).

נקו של התובע

41. בנסיבות בהן רוכש הצרכן מוצר טוב פחות مما שנתקוו לרכוש והוא זכאי לפיצוי בגין נזקו הממוני. הפיצוי יכול שייהיה בגובה מחיר המוצר או בשיעור נמוך יותר (השבה חלקית). (ת.א. (ת"א) 2474/02 **רותם תומר נ' מת"ב מערכות תקשורת בבליט בע"מ** (27.5.2004)). שיעור ההשבה החקלאית נקבע בין היתר בהסתמך על שיקולים שונים לרבות, חומרת המעשים, הפרע בין המוצר כפי שהוצע ובין המוצר כפי שנמכר וכיוציב. במקרים בהם נפסקה השבה בשיעור חלקי ראה למשל (תק (י-מ) 4952/07 **הzz אביבה נ' אדמן גיל 12.5.2008**, פורסם ב"יבורו"), תק (י-מ) 4952/07 **הzz אביבה נ' אדמן גיל (12.5.2008)**, פורסם ב"יבורו).